

Retningslinjer for prøvesager

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning	2
2. Hvem kan aflægge prøven?	3
3. Vurderingen af en sags egnethed som prøvesag	3
3.1. Generelt.....	3
3.2. Prøvesager i landsretterne	4
3.3. Prøvesager i Sø- og Handelsretten	4
3.4. Prøvesager i byretterne	5
3.5. Prøvesager i Arbejdsretten	5
3.6. Retssagsprøve som prøvesag.....	5
4. Vurderingen af en prøvesags udførelse	6
4.1. Forelæggelsen.....	6
4.2. Afhøringer.....	6
4.3. Proceduren	6
4.4. Andre forhold af betydning for bedømmelsen.....	7
4.5. Den samlede bedømmelse af den enkelte prøvesag	7
5. Den praktiske fremgangsmåde for opnåelse af møderet	8
5.1. Anmeldelse af en sag som prøvesag	8
5.2. Forhåndsgodkendelse	8
5.3. Indgivelse af ankestævning og øvrige processkrifter i prøvesag i landsretten.....	8
5.4. Mulighed for beskikkelse	9
5.5. Registrering af prøveforløb	9
5.6. Dispensation fra 5-årsfristen.....	9
6. Mulighed for eventuelt nyt prøveforløb	10
7. Spørgsmål	10

1. Indledning

Efter retsplejelovens § 132 har enhver advokat møderet for byret, for Sø- og Handelsretten i sager omfattet af retsplejelovens § 15, stk. 2, nr. 3, og for Den Særlige Klageret. Efter arbejdsretslovens § 13, stk. 2, gælder der ingen indskrænkning i en parts adgang til at lade møde for sig ved rettergangsfuldmægtig i Arbejdsretten, udover at den, der uden at være advokat møder for parten, må være over 18 år og uberygtet, jf. retsplejelovens § 261, stk. 1.

Efter retsplejelovens § 133 har en advokat møderet for landsret og i alle sager for Sø- og Handelsretten, når advokaten har bestået en prøve i procedure.

Prøven består i, at den pågældende udfører to retssager, der afsluttes med mundtlig hovedforhandling. Prøven er bestået, når de retter, hvor sagerne er udført, finder udførelsen tilfredsstillende. Ud fra den første sags karakter og udførelsen heraf kan prøven erklæres for bestået alene på grundlag af denne ene sag. Det er dog kun landsretterne, Grønlands Landsret som kollegial ret og Sø- og Handelsretten, der kan erklære prøven bestået på grundlag af udførelsen af den første sag, jf. retsplejelovens § 133, stk. 5.

Den ene af de to retssager – den første eller den sidste – kan være en byretssag med kollegial behandling eller med medvirken af sagkyndige dommere eller en sag for Arbejdsretten. Den anden sag skal aflægges for en af landsretterne, for Grønlands Landsret som kollegial ret eller for Sø- og Handelsretten. Hvis begge prøvesager aflægges for landsretterne, Grønlands Landsret som kollegial ret eller Sø- og Handelsretten, er der mulighed for at aflægge de to sager ved hver sin ret.

Bedømmelsen omfatter som udgangspunkt følgende elementer, jf. nærmere herom nedenfor:

- i. Udarbejdelse af ekstrakten
- ii. Indholdet af påstandsdokument/sammenfattende processkrift og andet skriftligt materiale, som prøve kandidaten måtte have udarbejdet til brug for sagen
- iii. Forelæggelse af sagen
- iv. Afhøring af parter og vidner og håndtering af anden bevisførelse
- v. Proceduren

I de følgende afsnit fastsættes nærmere retningslinjer for vurderingen af, hvornår en sag er egnet som prøvesag, og hvilke elementer i den enkelte sag, jf. ovenfor, der lægges vægt på ved afgørelsen af, om udførelsen af en prøvesag kan vurderes som tilfredsstillende. Endvidere fastsættes nærmere retningslinjer for den praktiske fremgangsmåde for opnåelse af møderet og for retternes administration af ordningen med prøvesager.

2. Hvem kan aflægge prøven?

Prøven kan aflægges af personer, der har opnået bestalling som advokat, og af autoriserede advokatfuldmægtige, som kan give møde for landsret eller i alle sager for Sø- og Handelsretten i henhold til en proceduretilladelse efter retsplejelovens § 136, stk. 4.

I civile sager kan **advokater** møde i prøvesager uden proceduretilladelse, hvorimod **advokatfuldmægtige**, der ønsker at aflægge prøve, skal forevise proceduretilladelse.

I straffesager skal **anklagere**, der ønsker at aflægge prøve, have opnået og senere deponeret en beskikkelse som advokat. **Beskikkede forsvarere** kan alene aflægge prøve for byretten, idet beskikkelse for landsretten forudsætter møderet, jf. retsplejelovens § 733. **Valgte forsvarere** kan aflægge prøve for byretten og landsretten, idet det bemærkes, at det kræver rettens tilladelse at vælge en forsvarer uden møderet, jf. retsplejelovens § 730. Se i øvrigt pkt. 3.2 og 3.4 om straffesagers egnethed som prøvesager.

Det er ikke et krav, at prøve kandidaten tidligere har mødt i sager for landsretterne eller Sø- og Handelsretten. Det **anbefales** dog, at man forud for aflæggelsen af en prøvesag tidligere har overværet og selv mødt til mundtlige forhandlinger i landsretterne eller Sø- og Handelsretten. Det vil i den forbindelse alt efter sagens karakter og omstændighederne i øvrigt ofte være muligt at få en mundtlig tilbagemelding på præstationen med henblik på at opnå det bedst mulige afsæt for senere at kunne gennemføre et prøveforløb med et positivt resultat.

3. Vurderingen af en sags egnethed som prøvesag

3.1. Generelt

En sag kan generelt kun vurderes som egnet til at være prøvesag, hvis sagen har et sådant omfang og en sådan karakter, at udførelse af sagen kan danne et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere advokatens evne til forelæggelse, afhøring og anden bevisførelse samt procedure.

Kravet om, at sagen skal kunne danne et tilstrækkeligt grundlag for vurderingen, betyder, at både forelæggelse og bevisførelse skal have et vist omfang, og at proceduren skal vedrøre et juridisk spørgsmål af en vis sværhedsgrad. Ved vurderingen af sagens egnethed indgår, om sagen synes at være "pustet op" for at sikre en sag af et omfang, der normalt vil være forudsætningen for en godkendelse af sagen som prøvesag.

Det er ikke tilstrækkeligt, at der både er anledning til bevisførelse og procedure, hvis sagen ikke giver den pågældende advokat lejlighed til at godtgøre sine evner til at forelægge sagen. Det er heller ikke tilstrækkeligt, at der både er anledning til forelæggelse og bevisførelse, hvis sagen ikke indeholder juridiske problemer og således giver advokaten lejlighed til at procedere et spørgsmål af en vis juridisk sværhedsgrad. Endelig er det heller ikke tilstrækkeligt, at der både er anledning til forelæggelse og procedure, hvis sagen ikke giver advokaten anledning til at godtgøre sine evner til afhøring.

Det er uden betydning, om sagen efter hovedforhandling afsluttes med dom eller med forlig.

Det vil kun undtagelsesvist kunne forekomme, at samme sag erklæres egnet som prøvesag for både den ene parts og den anden parts advokat. Møder prøvekandidaten for sagsøgte/indstævnte, må det være aftalt med repræsentanten for modparten (sagsøger/appellant), at det er prøvekandidaten, som forelægger sagen.

Hvis prøvesag nr. 1 har været særlig omfattende eller omvendt kun lige tilstrækkelig til at være egnet som prøvesag, kan der stilles særlige lempelige henholdsvis skærpede krav til prøvesag nr. 2. Prøvekandidaten orienteres herom ved afslutningen af prøvesag nr. 1.

3.2. Prøvesager i landsretterne

Særligt om prøvesager i landsretterne gælder, at almindelige **civile ankesager** med forelægelse, supplerende afhøringer og en procedure om et juridisk spørgsmål af en vis sværhedsgrad ofte vil være egnede. Der er ikke krav om, at den ene eller begge prøvesager skal være 1. instanssager. To ankesager kan således være fuldt tilstrækkeligt til at bestå prøven, når blot hver af sagerne er egnede. Særligt ved ankesager skal man være opmærksom på, at sagen ikke må "pustes op" fx med unødvendige supplerende afhøringer.

Civile 1. instanssager vil normalt være egnede, hvis der skal ske afhøringer.

Mundtligt forhandlede kæremål kan være egnede som prøvesager, når blot kæremålet opfylder de almindelige krav til en prøvesag.

Den typiske **familieretlige sag** vil normalt ikke være egnet som prøvesag. Der kan dog naturligvis forekomme sager, der med hensyn til sagens karakter og omfang ligger så tæt på en almindelig civil sag, at der er samme grundlag for at vurdere egnetheden til forelæggelse, afhøring og anden bevisførelse samt procedure som ved udførelsen af en almindelig civil sag.

En **straffesag** vil efter omstændighederne kunne være egnet som prøvesag. Der kan opnås møderet på baggrund af to straffesager. Er prøvesag nr. 1 en straffesag, kan retten dog alt efter sagens karakter stille krav om, at prøvesag nr. 2 er en civil sag, herunder med krav om at sagen indeholder flere og/eller mere vanskelige juridiske spørgsmål. Opnåelse af møderet på baggrund af én straffesag vil kun helt undtagelsesvist kunne forekomme. Der gælder i øvrigt samme kriterier som anført ovenfor ved vurderingen af, om en straffesag vil være egnet som prøvesag. Straffesagen skal herunder være egnet til, at prøvekandidaten kan demonstrere sine evner til forelæggelse. En straffesag vil f.eks. kunne være egnet som prøvesag, hvis den er af flere dages varighed og/eller indeholder flere vanskelige juridiske spørgsmål.

3.3. Prøvesager i Sø- og Handelsretten

Særligt om prøvesager i Sø- og Handelsretten gælder, at prøven kan aflægges i **skifteafdelingen** og i **retsafdelingen**. I skifteafdelingen, som må sidestilles med en byret, medvirker lejlighedsvist sagkyndige dommere under hovedforhandlingen. I retsafdelingen medvirker altid sagkyndige dommere under hovedforhandlingen.

De **civile 1. instanssager** i Sø- og Handelsrettens retsafdeling vil i reglen være egnede som prøvesager, hvis der er bevismæssige spørgsmål, som nødvendiggør afhøringer af et vist omfang. **Delforhandlinger** vil under samme forudsætninger kunne være egnede.

3.4. Prøvesager i byretterne

Særligt om prøvesager i byretterne gælder, at sagen skal være en sag med kollegial behandling eller en sag, hvor der medvirker sagkyndige dommere.

Civile sager med **kollegial behandling** i byretten vil normalt være egnede som prøvesager, hvis der er bevismæssige spørgsmål, der nødvendiggør afhøringer af et vist omfang.

En civil sag i byretten kan være med deltagelse af **sagkyndige dommere**, hvis fagkundskab skønnes at være af betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 20. De lægdommere, der medvirker i en boligsag i medfør af lov om boligforhold § 93 (tidligere lejelovens § 107, stk. 2), er ikke at betragte som sagkyndige dommere som nævnt i retsplejelovens § 20. Medvirken af lægdommere i en boligsag indebærer således ikke, at sagen kan anvendes som prøvesag.

Det må påregnes, at der i medfør af retsplejelovens § 357, stk. 4, vil blive truffet bestemmelse om udarbejdelse af ekstrakt i de byretssager, der behandles med flere dommere eller under medvirken af sagkyndige.

En **straffesag** i byretten vil også kunne være egnet som prøvesag, om end det i praksis forekommer sjældnere end i landsretterne. Kravet efter retsplejelovens § 133, stk. 4, om, at prøvesager skal være med kollegial behandling, indebærer, at der i byretten skal være tale om enten en nævningesag, jf. retsplejelovens § 12, stk. 5, eller en domsmandssag om økonomisk kriminalitet, hvor der er truffet afgørelse om deltagelse af to dommere og tre domsmænd, jf. retsplejelovens § 12, stk. 8. En straffesag kan endvidere være med deltagelse af sagkyndige (søkyndige) dommere, hvis fagkundskab til søforhold skønnes at være af betydning, jf. retsplejelovens § 20 b. Der henvises i øvrigt til det, som er anført ovenfor om straffesager som prøvesager i landsretterne.

3.5. Prøvesager i Arbejdsretten

Særligt om prøvesager i Arbejdsretten gælder, at almindelige arbejdsretlige sager med forelæggelse, afhøringer og en procedure om et juridisk spørgsmål af en vis sværhedsgrad ofte vil være egnede. Sagen for Arbejdsretten skal indeholde en hovedforhandling.

3.6. Retssagsprøve som prøvesag

Den praktiske prøve i retssagsbehandling (retssagsprøven), som skal bestå for at opnå beskikkelse som advokat, jf. retsplejelovens § 119, stk. 2, nr. 5, kan for **advokatfuldmægtige** (med proceduretilladelse, jf. retsplejelovens § 136, stk. 4) samtidig indgå i et prøveforløb efter retsplejelovens § 133 med henblik på at opnå møderet for landsret. Sagen skal i givet fald opfylde kriterierne efter begge regelsæt.

Det er muligt at aflægge retssagsprøven efter retsplejelovens § 119 på grundlag af en **fiktiv retssag**, men en sådan sag kan *ikke* indgå som prøvesag efter retsplejelovens § 133.

Særligt for så vidt angår **anklagere** bemærkes, at et prøveforløb efter retsplejelovens § 133 forudsætter, at vedkommende har opnået og senere deponeret advokatbeskikkelse. Der henvises i øvrigt til pkt. 2 for en nærmere omtale af, hvem der kan aflægge prøve.

4. Vurderingen af en prøvesags udførelse

Vurderingen af en prøvesags udførelse er en samlet vurdering af, om præstationen kan anses for tilfredsstillende – for klienten og for retten.

I den samlede vurdering af udførelsen indgår navnlig vurderinger af forelæggelsen, afhøringer og proceduren. Sagens udfald inddrages normalt kun, hvis der er en særlig sammenhæng mellem udfaldet og prøve kandidatens dispositioner under hovedforhandlingen.

4.1. Forelæggelsen

Ved vurderingen af forelæggelsen lægges der vægt på, om prøve kandidaten på en klar og kort måde kan præsentere sagen og dennes problemstillinger, så det fra hovedforhandlingens indledning er klart, hvad parterne er uenige om, og hvad retten skal tage stilling til.

De nærmere krav til en forelæggelse fremgår bl.a. af landsretternes vejledning for behandling af civile sager ved landsretterne. Der henvises navnlig til pkt. 1 og 2. Vejledningen er tilgængelig på landsretternes hjemmesider (www.oestrelandsret.dk og www.vestrelandsret.dk).

4.2. Afhøringer

Ved vurderingen af afhøringer lægges der vægt på, om prøve kandidaten på en relevant og objektiv måde kan afhøre parter og vidner, så retten får det fornødne kendskab til de oplysninger, som det af hensyn til sagens afgørelse er nødvendigt at få præsenteret ved brug af afhøringer. Ved vurderingen lægges særlig vægt på, om en afhøring, som er ønsket af prøve kandidaten, er relevant for sagen, og om prøve kandidaten evner at stille de nødvendige spørgsmål på en sådan måde, at den afhørte får lejlighed til at udtale sig samlet og uden afbrydelser og uden, at spørgsmålene har karakter af at være ledende.

De nærmere krav til en afhøring fremgår bl.a. af landsretternes vejledning for behandling af civile sager ved landsretterne. Der henvises navnlig til pkt. 4 i vejledningen.

4.3. Proceduren

Ved vurderingen af proceduren lægges der vægt på, om prøve kandidaten evner i et som udgangspunkt frit foredrag at sammenfatte sagens faktiske og retlige problemstillinger, således som disse tager sig ud på baggrund af hovedforhandlingens forløb. Det indgår, om prøve kandidaten evner at opfange, hvad der under hovedforhandlingen er fremkommet af uforudsete momenter. Ved vurderingen af prøve kandidatens procedure er det således væsentligt, at

prøvekandidaten viser overblik over sagens problemstillinger og evne til at indrette sine afsluttende bemærkninger efter bevisførelsens udfald og modpartens eventuelle tilkendegivelser. Ved vurderingen indgår endvidere, om prøvekandidaten viser fornødent kendskab til den relevante litteratur og retspraksis og i den forbindelse viser evne til at foretage en velbegrunnet udvælgelse af den litteratur og praksis, som vedkommende finder grundlag for at påberåbe sig.

De nærmere krav til en procedure fremgår bl.a. af landsretternes vejledning for behandling af civile sager ved landsretterne. Der henvises navnlig til pkt. 5 og 6 i vejledningen.

4.4. Andre forhold af betydning for bedømmelsen

Ved vurderingen af sagens udførelse indgår tillige en række andre forhold end forelæggelse, afhøring og procedure.

Der lægges således også vægt på kvaliteten af det skriftlige materiale, som prøvekandidaten har udarbejdet, herunder til brug for sagens hovedforhandling. Det gælder processkrifter og påstandsdokumenter og sammenfattende processkrifter, som prøvekandidaten måtte have udarbejdet, og det gælder sagens ekstrakt, som skal være udarbejdet i overensstemmelse med ekstraktvejledningen, hvilket prøvekandidaten er ansvarlig for.

Prøvekandidatens tilrettelæggelse af hovedforhandlingens forløb indgår også i vurderingen. Dette gælder bl.a. med hensyn til fastlæggelsen af en realistisk og fokuseret tidsplan og tilrettelæggelsen af afhøringer, ligesom det kan indgå, om der er punkter, som prøvekandidaten helt åbenbart burde have afklaret med sin modpart forud for hovedforhandlingen.

4.5. Den samlede bedømmelse af den enkelte prøvesag

Hvis udførelsen af en prøvesag skal anses for godkendt, skal den samlede vurdering af prøvesagens udførelse gå ud på, at udførelsen er tilfredsstillende. For at opnå denne bedømmelse må det kræves, at prøvekandidaten samlet har udført sagens enkelte dele på en måde, som gør, at retten har følt sig tilstrækkeligt vejledt og overbevist om, at prøvekandidaten har forberedt sagen grundigt og i muligt omfang tilskåret sagen og tilrettelagt sagsforløbet således, at sagens afvikling og de enkelte dele heri (forelæggelse, bevisførelse og procedure) er fremstået klart og overskueligt og med anvendelsen af et tidsforbrug i retten, som må anses for passende efter sagens karakter og omfang.

Hvis udførelsen er vurderet som ikke tilfredsstillende, vil prøvekandidaten kunne få en uddybende mundtlig forklaring herpå af de dommere, der har deltaget i sagens behandling.

5. Den praktiske fremgangsmåde for opnåelse af møderet

5.1. Anmeldelse af en sag som prøvesag

En advokat eller advokatfuldmægtig, der ønsker at udføre en bestemt sag som prøvesag, skal skriftligt anmelde sagen til vedkommende ret forud for hovedforhandlingen. Se hertil pkt. 5.3 om indgivelse af ankestævning og øvrige processkrifter i prøvesag i landsretten.

Anmeldelsen skal indeholde eller være vedlagt:

- a) oplysning om prøve kandidatens cpr-nummer,
- b) kopi af advokatbeskikkelse eller proceduretilladelse, og
- c) en kort beskrivelse af sagen samt prøve kandidatens vurdering af, hvorfor sagen skønnes egnet som prøvesag.

Hvis sagen ikke straks afvises som prøvesag, jf. nedenfor om forhåndsgodkendelse, indfører retten oplysningerne om prøve kandidaten og prøvesagen i en database om prøvesager.

Både byretterne, landsretterne, Sø- og Handelsretten og Arbejdsretten har adgang til at foretage registrering i prøvesagsdatabasen. Af tekniske grunde foretages sletning alene af Østre Landsret.

Der kan højst anmeldes to sager ad gangen som prøvesager.

Er der tale om prøvesag nr. 2, indhenter den ret, hvor sagen skal udføres, oplysninger om prøvesag nr. 1 fra prøvesagsdatabasen.

5.2. Forhåndsgodkendelse

Det er som udgangspunkt ikke et krav, at den ret, hvor en sag ønskes udført som prøvesag, forud for udførelsen skal godkende sagen som egnet som prøvesag, jf. dog pkt. 5.4 om mulighederne for beskikkelse. Ønsker prøve kandidaten en **forhåndsudtalelse om sagens egnet**, kan anmodning herom fremsættes over for vedkommende ret, og denne vil da kunne tilkendegive, hvorvidt sagen må anses for uegnet som prøvesag.

Retten kan enten straks eller senere af egen drift afvise sagen som prøvesag. Der antages ikke at være adgang til at kære en sådan afgørelse.

Den endelige godkendelse af en sag som egnet som prøvesag må i øvrigt afvente sagens udførelse, idet ændringer i sagens omfang og karakter kan begrunde, at en sag, som oprindeligt måtte anses for egnet, ikke længere opfylder de krav, der må stilles til en prøvesag.

5.3. Indgivelse af ankestævning og øvrige processkrifter i prøvesag i landsretten

En advokat uden møderet kan indgive ankestævning i eget navn, hvis advokaten anmelder sagen som prøvesag *inden* ankefristens udløb. Når en ankesag er anmeldt som prøvesag,

kan prøve kandidaten indgive yderligere processkrifter i eget navn, hvis ikke landsretten afviser sagen som prøvesag.

Forhåndsgodkender landsretten ikke sagen, jf. pkt. 5.2, er anken fortsat rettidig, og de yderligere processkrifter, som advokaten måtte have afgivet *inden* afslaget på godkendelse, skal ikke tilbagevises. Er sagen *først efter* ankefristens udløb anmeldt som prøvesag, er anken ikke rettidig, medmindre sagen behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39, jf. § 260, stk. 5, og Højesterets kendelse af 27. marts 2026 i BS-49962/2025-HJR.

5.4. Mulighed for beskikkelse

Advokatfuldmægtige og advokater uden møderet for landsret kan beskikkes i en civil sag, der anmeldes som prøvesag, hvis det findes forsvarligt. Det er dog en betingelse, at sagen ikke på forhånd skønnes uegnet som prøvesag, og at parten meddeler samtykke hertil, jf. retsplejelovens § 333, stk. 4. Se også pkt. 5.2 ovenfor om forhåndsgodkendelse.

Beskikkelse som forsvarer for landsretten forudsætter møderet, jf. retsplejelovens § 733, mens en advokat, der ønsker at aflægge prøve i en straffesag for byretten, kan beskikkes som forsvarer, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Det bemærkes, at det kræver retsrets tilladelse at vælge en forsvarer uden møderet, jf. retsplejelovens § 730. Se i øvrigt pkt. 3.2 og 3.4 ovenfor om straffesagers egnethed som prøvesager.

5.5. Registrering af prøveforløb

Den ret, hvor en prøvesag udføres, indtaster i prøvesagsdatabasen, straks efter at henholdsvis prøvesag nr. 1 og nr. 2 er bestået, oplysning om prøvesagen og om omfanget af forelæggelsen, afhøringer og procedure samt med en samlet vurdering af, om sagens udførelse er tilfredsstillende. Efter prøvesag nr. 1 kan det anføres i databasen, hvis der stilles særlige – skærpede eller lempelige – krav til prøvesag nr. 2.

Meddelelse om opnået møderet gives af vedkommende landsretspræsident eller – hvis prøvesag nr. 2 er udført for Sø- og Handelsretten – af præsidenten for Sø- og Handelsretten. Hvis prøve kandidaten endnu ikke er beskikket som advokat, betinges møderetten af, at prøve kandidaten opnår advokatbeskikkelse.

Samtidig med, at vedkommende landsretspræsident eller præsidenten for Sø- og Handelsretten giver besked om opnået møderet, sørger retten for, at oplysningerne om prøve kandidaten og prøvesagerne slettes i prøvesagsdatabasen. Sådanne oplysninger slettes ligeledes i prøvesagsdatabasen, hvis der er gået væsentligt mere end 5 år fra prøvesag nr. 1 uden anmeldelse af prøvesag nr. 2. Af tekniske grunde foretages sletning alene af Østre Landsret.

5.6. Dispensation fra 5-årsfristen

Prøvesag nr. 2 skal udføres senest fem år efter udførelsen af den første sag, medmindre den ret, hvor den anden sag udføres, meddeler dispensation herfra.

Ved stillingtagen til, om dispensation fra 5-årsfristen kan gives, vil retten bl.a. kunne lægge vægt på følgende

- fristoverskridelsens længde
- årsagerne til fristoverskridelsen, herunder om denne er begrundet i sygdom, barsel eller andre lignende forhold
- kompleksiteten og udførelsen af den første prøvesag
- rettens berammelsestid og forløbet af forberedelsen

Hvis retten ikke dispenserer fra en overskridelse af 5-årsfristen, må sagen i stedet – hvis prøvekandidaten ikke allerede har indstillet sig til prøven to gange – udføres som prøvesag nr. 1 i andet prøvesagsforløb.

6. Mulighed for eventuelt nyt prøveforløb

Hvis udførelsen af en prøvesag ikke vurderes som tilfredsstillende, er prøven ikke bestået.

Hvis sagen fortsat fremstår som egnet som prøvesag, er der ikke mulighed for at trække sagen som prøvesag. Det pågældende prøveforløb kan derfor ikke føre til møderet, heller ikke selv om der er tale om prøvesag nr. 2, og prøvesag nr. 1 blev udført tilfredsstillende.

Hvis man fortsat ønsker at opnå møderet, må man i stedet påbegynde et nyt prøveforløb med som udgangspunkt *to nye prøvesager*. Det er dog også i dette andet prøveforløb muligt at bestå prøven alene på grundlag af prøvesag nr. 1, jf. retsplejelovens § 133, stk. 5. Hvis heller ikke dette andet prøveforløb fører til opnåelse af møderet, er der ikke mulighed for at indstille sig til yderligere prøveforløb. Hvis prøvesag nr. 1 i andet prøveforløb ikke vurderes bestået, er det ikke muligt at gennemføre endnu en prøvesag, idet man efter retsplejelovens § 133 ikke kan opnå møderet alene på grundlag af prøvesag nr. 2.

7. Spørgsmål

Spørgsmål kan rettes til

Arbejdsretten:	Arbejdsrettens sekretariat, aretten@arbejdsretten.dk
Sø- og Handelsretten:	Præsidentens sekretariat, post@shret.dk
Vestre Landsret:	Præsidentens sekretariat, sekretariat@vestrelandsret.dk
Østre Landsret:	Præsidentens sekretariat, praesident@oestrelandsret.dk

Tine Vuust
Sekretariatsleder for
Arbejdsretten

Mads Bundgaard Larsen
Præsident for
Sø- og Handelsretten

Jens Røn
Præsident for
Vestre Landsret

Carsten Kristian Vollmer
Præsident for
Østre Landsret